

Sadržaj

1 UVOD	3
2 STICANJE DRŽAVLJANSTVA	4
2.1 Osnovna načela za sticanje državljanstva	4
2.2 Vidovi državljanstva	5
3 DRŽAVLJANSTVO I PROBLEMI APATRIDA I BIPATRIDA	7
3.1 Odlike državljanstva	7
3.2 Ustavi o državljanstvu	8
3.3 Međunarodni ugovori koji uređuju pravo na državljanstvo i na smanjenje apatridnosti	9
3.4 Regionalni ugovori koji uređuju pravo na državljanstvo	14
4 SUZBIJANJE UZROKA APATRIDNOSTI	16
4.1 Tehnički uzroci (sukobi zakona)	16
4.2 Sukobi zakona povezani s odricanjem od državljanstva	17
4.3 Uloga UNHCR-a	18
5 ZAKLJUČAK	19
6 LITERATURA	20

UVOD

Sam pojam državljanstvo označava poseban pravni odnos, trajan po svom karakteru, koji postoji između države i pojedinca (odnosno njenog državljanina). Na osnovi postojanja državljanstva kao specifičnog pravnog odnosa (specifičnog zbog toga što je to odnos između fizičke osobe i suverene države), nastaju određena prava, ali i obveze, kako na strani države, tako i na strani pojedinca.

Svaka država propisuje svoja pravila kojim reguliše pitanja državljanstva, a naročito ona od kojih zavisi koje će osobe i pod kojim uslovima smatrati svojim državljanima, odnosno, pod kojim uslovima pojedine osobe prestaju biti njeni državljani. Tako i Europska konvencija o državljanstvu iz 1997. godine u svom članku 3. propisuje da će svaka država svojim pravnim propisima odrediti ko su njeni državljani. Pojam državljanstvo treba razlikovati od pojma nacionalnost. Ova dva pojma su u suštini jako usko povezana ali treba ih razlikovati. Naime nacionalnost označava pripadnost pojedinca određenom narodu odnosno naciji. Svaki narod ima svoje sunarodnike koji ne moraju svi imati isto državljanstvo. Nacionalnost je etnički pojam.

Državljanstvo označava, dakle, pravnu vezu između pojedinca i države. Samo država ima svoje državljane i oni ne moraju biti svi iste nacionalnosti.

Razlog zbog čega između ova dva pojma ponekad dolazi do zabune jeste činjenica da u engleskom jeziku reč nationality označava državljanstvo.

“Svako ima pravo na državljanstvo. Nikom ne bi smelo biti samovoljno uskraćeno pravo na državljanstvo, odnosno pravo na promenu državljanstva”. Ovim načelnim odredbama člana 15 Opšte deklaracije o ljudskim pravima iz 1948.g. svakom se pojedincu priznaje, nezavisno od toga gde se nalazi, pravo na pravnu povezanost s državom.

Državljanstvo ili nacionalnost ne samo da ljudima potvrđuje osećaj identiteta, već im daje i pravo na državnu zaštitu kao i na druga brojna građanska i politička prava. Zaista, ponekad se državljanstvo opisuje i kao “pravo na imanje prava”.

Nezavisno od skupa međunarodnopravnih propisa koji se odnose na sticanje, gubitak ili uskraćivanje prava na državljanstvo, bez državljanstva žive milioni ljudi širom sveta. Njih nazivamo osobama bez državljanstva ili apatridima. Razlozi koji mogu dovesti do neposedovanja državljanstva različiti su, poput sukoba zakona, ustupanja teritorija, bračnog prava, upravne prakse, diskriminacije, nepostojanja upisa u matičnu knjigu rođenih, denacionalizacija (država pojedincu ukida pravo državljanstva) te odricanja od državljanstva (pojedinaac odbija zaštitu države).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com